

POSTANOWIENIE

Dnia 29 maja 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Tomasz Demendecki

SSN Elżbieta Karska

w sprawie ze skargi K. N.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Łodzi w sprawie o sygn.
I ACa 2559/22,

z udziałem Skarbu Państwa - Prezesa Sądu Apelacyjnego w Łodzi

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 29 maja 2024 r.,

odrzuca skargę.

Tomasz Demendecki Janusz Niczyporuk Elżbieta Karska

UZASADNIENIE

Pismem z 23 kwietnia 2024 r. (data prezentaty) K. N. (dalej: „skarżący”) złożył skargę na przewlekłość postępowania toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w Łodzi pod sygn. akt I ACa 2559/22 domagając się:

1. stwierdzenia, że w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Łodzi I Wydział Cywilny w sprawie o sygn. akt I ACa 2559/22 nastąpiła przewlekłość postępowania;
2. wydanie Sądowi rozpoznającemu wskazaną sprawę zalecenia wyznaczenia terminu rozprawy apelacyjnej w jak najszybszym terminie;

3. przyznanie od Skarbu Państwa na rzecz skarżącego kwoty 5000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych);
4. zwolnienie skarżącego z kosztów postępowania skargowego w całości.

W uzasadnieniu skargi na przewlekłość postępowania skarżący wyjaśnił, że 18 listopada 2018 r. wniósł pozew przeciwko Skarbowi Państwa – Aresztowi Śledczemu w Ł. o zadośćuczynienie. Sprawa trafiła do Sądu Okręgowego w Łodzi I Wydział Cywilny, który nadał sprawie sygnaturę akt I C 1557/18. Następnie, Sąd Okręgowy w Łodzi wydał wyrok w niniejszej sprawie uwzględniając pozew skarżącego. Wyrok ten został jednak zaskarżony apelacją skierowaną do Sądu Apelacyjnego w Łodzi I Wydział Cywilny, w którym sprawa 18 listopada 2022 r. została zarejestrowana pod sygnaturą akt I ACa 2559/22. W ocenie skarżącego od czasu jej zarejestrowania przez Sąd Apelacyjny w Łodzi w sprawie nie podjęto żadnych merytorycznych czynności, zaś bezczynność trwa 17 miesięcy. Biorąc pod uwagę wskazane okoliczności skarżący wyjaśnił, że wniesienie niniejszej skargi na przewlekłość postępowania jest zasadne, co czyni konieczność wypłaty zadośćuczynienia.

Prezes Sądu Apelacyjnego w Łodzi w odpowiedzi na skargę na przewlekłość postępowania, pismem z 21 maja 2024 r. wniósł o jej oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość postępowania”), strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Przepis art. 6 ust. 1 i 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania zawiera wymogi formalne, jakie musi spełnić skarga na przewlekłość postępowania. W związku z tym, skarga powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego. Ponadto powinna ona zawierać: żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy, oraz przytoczenie okoliczności uzasadniającym żądanie. Skargę, która nie spełnia wymagań wskazanych w art. 6 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania sąd odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków (art. 9 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania).

W niniejszej sprawie skarżący nie przytoczył żadnych okoliczności, które świadczyłyby o przewlekłości wskazanego postępowania – jego uzasadnienie ogranicza się wyłącznie do podniesienia, że od czasu jej zarejestrowania przez Sąd Apelacyjny w Łodzi w sprawie nie podjęto żadnych merytorycznych czynności, zaś bezczynność trwa 17 miesięcy. Abstrahując od tego, że w orzecznictwie przyjmuje się, iż stan przewlekłości postępowania będzie miał zasadniczo miejsce w przypadku bezczynności sądu drugiej instancji w zakresie wyznaczenia terminu rozprawy apelacyjnej, przekraczającej 12 miesięcy (tak np. postanowienia Sądu Najwyższego: z 9 stycznia 2019 r., I NSP 4/18; z 10 czerwca 2020 r., I NSP 67/20; z 21 lutego 2018 r., III SPP 3/18), samo lakoniczne wskazanie, że termin rozprawy apelacyjnej nie został jeszcze wyznaczony, nie jest wystarczające do uznania, iż skarżący przytoczył okoliczności świadczące o przewlekłości postępowania. To na skarżącym ciąży bowiem obowiązek odpowiedniego wskazania okoliczności świadczących o tym, że sąd rozpoznający daną sprawę prowadzi postępowanie w sposób przewlekły. Jak słusznie wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z 11 stycznia 2024 r. (I NSP 236/23), „[s]karga spełnia wymagania formalne przewidziane w art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy o skardze na przewlekłość, o ile skarżący w uzasadnieniu skargi szczegółowo wskaże, w czym dopatruje się nieuzasadnionej zwłoki w rozpoznaniu jego sprawy, tj. w sposób precyzyjny przedstawi konkretne działania bądź zaniechania sądu rozpoznającego sprawę, które w konsekwencji doprowadziły do zwłoki”. W niniejszej sprawie skarżący nie sprostował jednak temu zadaniu.

Z tego względu Sąd Najwyższy, na podstawie art. 9 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, orzekł jak w sentencji.

Tomasz Demendecki Janusz Niczyporuk Elżbieta Karska

[SOP]

[ms]